

# EĞİTİMDE KALİTE VE BAŞARI İÇİN BİR ADIM

*Bismillâhirrahmânirrahîm.*

Yüce yaradanımıza bizi gark ettiği sonsuz nimetleri üzerine her halde ve şanda hamd ü senâlar ederim. Allah nimetlerini üzerinizde daim eylesin. Burcu burcu mutluluk ve güzellikler kokan şu güzel toplantıya, şu sevinçli günümüze davetimize icabet ederek gelen sayın bakan, milletvekili ve diğer kıymetli misafirlerimize en iyi dileklerimi, şükranlarımı ifade etmek istiyorum. Allah razı olsun.

## **a. Derneklerimizin Üç Ana Hedefi**

“Çok sevdiğimiz milletimize hizmet yolunda karınca kararınca neler yaparız?” diye düşündüğümüz zamanlar, üç ana hedef gözümüzün önünde belirgin hale gelmişti. Bunlardan birisi ve belki birincisi eğitim, ikincisi dostluk ve sevgi, üçüncüsü birlik ve beraberlik içinde yardımlaşma [idi.] Bu maksatla organize olmak istedik. Bu, cennet-mekân Hocamız’ın emri idi. Bunun üzerine bir takım vakıfları kurma çalışmaları başlamış oldu.

Bunlardan birisi olan Hakyol Vakfımız eğitim, yardımlaşma ve dostluk üzerinde yoğun çalışmalar yapmaya başladı ve bu çalışmaların elhamdulillah güzel sonuçlarını görmeye, tatlı semerelerini devşirmeye başladık. Bu Burcu müessesesi de bu çalışmaların bir bölümünü oluşturuyor. Bunun yanı sıra kolejlerimiz, yayın çalışmalarımız, radyo televizyon çalışmalarımız devam etmekte... Eğitim konusunda çok geniş bir perspektif önümüze aldık ve her sahada, her seviyedeki insanımıza eğitimi götürmeyi amaçladık. Bu amacın bir bölümü olarak okul öncesi çağdaki çocuklarımıza hizmeti götürmek fikri, Burcu Güneş Gündüz Bakımevi Anaokulu'nun teşekkülüne sebep olmuştur.

Allah'ın hikmeti, dünya üzerindeki nüfusun aşağı yukarı dengeli bir şekilde yarısı erkek yarısı hanımdır. Bir eğitim içinde hanımların da aktif rol almasını yüzde yüz bir kazanç olarak görmüştük. Sadece erkeklerin çalışması bir kesimin eğitim almasına sebep oluyordu. Çünkü erkeklerin kadınlara eğitim götürmesi her yerde, her zaman mümkün değildir. Hanımlarını aktif eğitim hizmetlerine girmesi gerekiyordu.

## b. Dernek Çalışmalarında Hanımlara da İhtiyaç Var

Hanımlar, Allah razı olsun, bu hizmete girdiler.

Dergide yayınladığım bir fıkra vardır. Üniversitede talebe iken okumuştuk:

Şimdiki Tahran şehrinin eski adı Rey. O ranın küçük bir hükümdarı varmış. Hükümdar küçük yaşta olduğu için yönetim annesinin elindeymiş. Annesi afife ve zâhide bir hatunmuş, iffetli ve dindar bir hanımmış.

Sultan Mahmut-u Gaznevî Hindistan'ı fethettikten sonra Rey şehrine de bir nağme göndermiş. Demiş ki; “Emrediyorum, talep ediyorum; Cuma hutbesinde benim adımı anıp bana tâbi olduklarını bildirsinler, hutbeyi nâmıma okusunlar, parayı sikkeyi de benim adıma basınlar. Böylece benim hâkimiyetimi kabul etmiş oldukları belli olur. Böyle yaparlarsa yaparlar. Ama yapmazlarsa gelir Rey şehrinin altını üstünde getiririm!” diye tehdit etmiş.

O zâhide ve dindar hatunun cevabı çok güzel. Sultan Mahmut'a yazdığı mektupta diyor ki; “Ey Sultan Mahmut! Bana şu mealde bir

mektup göndermişsin; hutbeyi nâmına okumamı, sikkeyi senin adına basmamı istemişsin ve beni tehdit etmişsin. Allah bilir ki eğer ordu toplayıp üstüme gelersen seninle çarpışacağım. Karşımdan geri çekilmeyeceğim ve seninle savaşacağım! Savaşığımız zaman iki şey olabilir. Eğer sen beni yenersen, sen zaten şanlı bir hükümdarsın, bu senin şânına hiçbir şey getirmez, belki gölge düşürür; ‘İhtiyar bir hatunun üzerine orduyla gitmiş koca Sultan Mahmut ne biçim iş yapmış!’ derler. Senin şânına hiçbir şey gelmez. Ama eğer benim ordum senin ordunu yenerse rezil perişan olursun; ‘Koca Sultan Mahmut bir ihtiyar hatunun karşısında yenilmiş!’ [derler.] Bak, arslanın erkeği olduğu gibi dişisi de olur, ona göre ayağını denk al!” diye bir cevap vermiş.

Ben bunu şaka yollu dergide de yazmıştım. Hakikaten bizim hanımlar, Allah razı olsun, kendi üzerlerine düşen çalışmaları çok güzel yapıyorlar. İlk maddî, elle tutulur, görünür tezâhürü; Kadın ve Aile dergisini onlar çıkartmaya başladılar. Hizmetleri 10 yıla yaklaştı ve başarı ile götürüyorlar. Onlar neşrediyorlar, onlar hazırlıyorlar ve yayınları başarılı

bir şekilde devam ediyor. O dergiyi alıp okuduğu için bana mektup yazan hanımlar var. “Derginizi bayide gördüm, aldım, içindekileri çok beğendim ve sizin derginiz sayesinde başımı örttüm, namaza başladım, Allah sizden razı olsun.” diye bana gönderilmiş çok mektuplar var. Tabii bunun sevabı büyük ölçüde bu hanımefendilerin, Allah razı olsun.

Ayrıca dergi ile yapılan eğitiminin dışında Türkiye'nin her yerindeki yerleşim bölgelerinde hanımların hanımlara yönelik çalışmalar yapmasını temenni etmiştik. Onlar da her yerde kadın dernekleri kurmuşlardı ve bu kadın derneklerinin çok güzel faaliyetleri geçtiğimiz yıllarda görüldü. Hele Ankara'nın kadın derneğinin ne kadar aktif olduğunu, ne kadar güzel gazetelere intikal eden toplantılar, sempozyumlar, konferanslar tertip ettiğini misafirlerimiz çok iyi bilirler. O bakımdan, o güzel kültürel çalışmaları için de kendilerine dualarımı, teşekkürlerimi sunuyorum.

Bu gün vesilesiyle toplanmış olduğumuz Burcu Güneş Gündüz Bakımevi Anaokulu da yine Ankara hanımlar derneğimizin bir çalışması, aktivitesinin sonucudur. İsminden

işleyişine kadar hepsi güzel, burcu burcu başarı kokuyor.

Allah başarılarını daim eylesin. Hizmetleri daim olsun. Sevapları çok olsun. Ve sonuçta milletimiz için, ümmetimiz için başarılı olsun, diyorum.

### c. Eğitimin Her Kademesi Önemli

Eğitimin her kademedede ne kadar önemli olduğunu birçok âyet-i kerîmeler ve hadîs-i şerîflerle ifade etmek mümkün. Fakat en belirgin misal olarak hatırıma daima İmam Gazzâlî hazretleri gelir. İmam Gazzâlî hazretleri 1111 tarihinde vefat etmiş bir insan olduğu halde, biz de 1993'te bulunmamıza rağmen hâlâ hepimizin kütüphanesinde İmam Gazzâlî'nin eserleri vardır; hepimizin gönlünde, hepimizin hafızasında onun kitaplarından alınma dinî bilgiler ve irfan vardır. Demek ki bir bilim adamının tezleri hayatıyla da bağımlı ve sınırlı kalmıyor. Hayatını da aşan uzun bir tesir görülüyor. Belki bu dünya hayatını da aşan bir tesir... “Belki” değil, yani “bilakis” mânasında söylüyorum. Âhirete de ulaşan bir tesir... Çünkü âhirette de alimlerin mevkisi

bütün mevkilerin üstünde olacak. *Rütbetü'l-ilmî a'le'r-rüteb* diye biliyoruz.

Doktora için üzerinde çalışma yaptığım Denizlili bir alim vardı. 100 hadis ve 100 hikayeden müteşekkil *Ferahnâme* isimli manzum bir dinî eser meydana getirmiş. Diyor ki; “Bu eser senin için ölmez bir oğuldur, ey Hatiboğlu.” Şiirinin birisinde kendisine böyle hitap etmiş. Hakikaten böyle bilimsel çalışmalar, faaliyetler ve yetiştirilen bilim adamları böyle uzun tesirler bırakıyorlar.

#### d. **Çocuğun Terbiyesi Ne Zaman Başlar**

Profesör Kemal Çakmaklı kardeşimiz[den] bir aile toplantısında kendisinden çocuk eğitimi ile ilgili konferans istemiştik. Otellerde yaptığımız büyük, kapsamlı çalışmaların birisinde... Sanıyorum orada söylemişti. “Çocuğun terbiyesinin sekiz kademesi vardır. Sekiz kademedeki çocuğun terbiyesi yapılır. Ve çocuk annesinden doğup da ‘ınga’ diye ağladığı zaman bu sekiz kademenin beşi geçmiş olur.” diyor. Yani yarısından çoğunun fırsatı elden kaçmış oluyor. Tabii bu sekiz taneden kaçan beş tanesini şu anda notlarım yanında olmadığı

için hafızamdan size nakil edemeyeceğim. Ama şöyle diyordu: “Bir tanesi de, babanın evladı için, evladının annesi olacak kimseyi hayırlı bir kimse olarak seçmesi.” Onu seçmediği zaman çocuğun terbiyesi zaten mümkün olmuyor. Sekizde beşin bir tanesi bu; hayırlı bir anne seçmek. Evladı iyi bir insan olarak yetiştirecek bir anne seçmek önemli bir nokta. Ötekilerin de, bu kaçan beş tanenin ne kadar önemli olduğunu buradan anlayabilirsiniz.

Şimdi sanılıyor ki, halkın arasında yaygın yanlış bir kanaat; “Eğitim ilkokuldan başlar.” Hayır, eğitim evlenmeden önceden başlıyor! Çocuğun eğitimi evlenmeden önce başlıyor. Anne seçimi ile bile ilgili; anne bebeği henüz daha dünyaya getirmemişken devam ediyor ve doğduktan sonra da devam ediyor.

Mehmed Zahid [Kotku] Hocamız’ın kız kardeşi olan, 80 yaşını aşmış bir halamız var. Onun bir hatırasını da nakledeyim size, sohbet olsun diye. “Medine-i Münevvere’de, hacdaydık. Sabah ezanı okundu...” diyor. Orada sabah ezanını imsak kesilir kesilmez, hemen okuyorlar. Yani ezanı ortalık karanlık iken okuyorlar. “Biz de evdeyiz. Ezan okunurken evin



hanımı gitti, beşikteki çocuğun burnunu sıktı, yanağını sıktı, öptü, kaldırdı, oynadı, mışıl mışıl uyuyan çocuğu uyandırdı.” diyor. Halamız kendisi anlatıyor. Demiş ki;

“Evladım, mışıl mışıl uyuyan bu küçücük bebeği ne diye uyandırırıyorsun?”

“Ezan okunuyor, ondan uyandırıyorum.” demiş.

“Çocuk namaz kılacak değil, ne diye uyandırırıyorsun? Küçük çocuğun ezanda uyandırılmasının sebebi ne?”

“Efendim kızar, katiyen müsaade etmez.” demiş.

Bakın, en sonunda en mühim cümleyi söylemiş:

“Çocuk şimdiden bu vakitte uyanmaya alışmazsa büyüdüğü zaman ayağından sürükleseniz kalkmaz.”

## **e. Anaokulunun Önemi**

Çok doğru. Hakikaten çocuk delikanlı olduğu zaman, bıyıkları terlediği zaman, efe olduğu zaman annesi değil babası bile söz

geçiremez, polis bile söz geçiremez. Çocuğun terbiyesi elbet çok öncelerden başlıyor.

Bizim Burcu anaokulumuz, işte bu anlayışın bir eseri.

Biz, çocuğun yetişmesinin anne henüz çocuğunu dünyaya getirmemişken, o zamandan başladığını; helal lokma yedirmekle, kendisinin helal lokma yemesiyle, nikâhın meşru bir nikâh olmasıyla başladığını biliyoruz. Ama çocuk dünyaya geldikten sonra çocuğun ilkokul çağına kadar boş ve avâre gezmemesi gerektiğini de biliyoruz. Çocuğun iyi yetişmesi için ona çok önceden eğitimin götürülmesi gerektiğini düşünüyoruz.

İşte bu kreş ve anaokulu yalnız annelere rahatlık getiren, yaramaz çocukları zapt u rapt altına alıp oyuncaklarla oyalayıp anneye babaya nefes aldıran bir müessese değildir. Çocukların ilkokula varmadan, gelmeden önce alması gereken birtakım temel duyguları almasına yardımcı olan bir müessese olacaktır.

İstatistiklerle sabittir ki anaokuluna, kreşe gitmiş çocuklar ilkokulda eğitime çok daha çabuk intibak ederler ve çok daha

başarılı olurlar. Böyle bir eğitimi görmeyen çocuğu hocasına, sınıfına ısınıncaya kadar anneler babalar çok sıkıntısı çeker. Çocuk ağlar, okuldan kaçar, okula gitmek istemez, çeşitli problemler ile anne baba karşılaşır. Onun için bu müessesenin çok önemli, hayırlı, kıymetli hizmetler yapacak bir müessese olduğunu düşünüyorum.

Açılış safhasına gelinceye kadar çalışma yapan her kardeşimize, çalışmalarda katkısı olan her kardeşimize teşekkür ediyorum.

Allah bu mübarek cuma gününde, mübarek ve çok değerli misafirlerimizin iştirakiyle, açılışını kutlayarak başladığımız bu müessese-yi hayırlı, feyizli bir müessese eylesin. Buradan geçen çocukların çok büyük insanlar olmasını ve çok hayırlı hizmetler yapmasını Rabbi-miz nasip eylesin. Annelerinin, babalarının, diğer büyüklerinin ve kendilerini yetiştiren hocalarının bu çocukların başarılarını ve güzel günlerini, mutlu günlerini görmelerini temenni ederim. Hepinize en samimi teşekkürlerimi, en güzel duygularımı, dualarımı arz ederim.

*es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtühû!*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

30 Rebîü'l-Evvel 1414 / 17.09.1993

Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak

ulaşmak için tıklayınız.

